

XX

N A D R U K V E R B O D E N

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden,

Zo kunnen wij dan vanavond ingaan op de verschillende problemen, die nog belangrijk zijn voor ons. Heeft U nog speciale voorkeur voor verdere behandeling van een bepaald onderwerp? Wilt U nog doorgaan op de Goddelijke wetten? Zijn er andere punten, die Uw belangstelling hebben?

x Ja vriend, er is wel een punt, waarin ik belang stel, maar ik weet niet, of ik dat nu al direct naar voren zal brengen. Er is de vorige keer gezegd, dat U nog zou spreken over het Goddelijke Zelf en de verhouding, die wijzelf tot het Goddelijke hebben. Nu is in de verschillende lezingen, die wij gehoord hebben, altijd naar voren gebracht, dat wij een bewustwording nastreven, die in de sfeer van klank en kleur eigenlijk haar afsluiting vond, in de éénwording met het Goddelijke. Nu vraag ik mij af, of dat de uiteindelijke toestand is, waarin de mens moet komen, of dat daarna, na die sfeer van klank en kleur, nog weer datgene, wat wij geleerd hebben in die sferen in een stoffelijke wereld moet worden beproefd en nader ervaren. M.a.w. is er, zoals sommigen zeggen, daarna nog een stoffelijke wereld?

- Ik geloof niet, dat er een stoffelijke wereld is in de zin, waarin U dat op het ogenblik beschouwt, dus geen menselijk bestaan meer. Maar vergeet niet, dat, wanneer wij eenmaal zijn doorgedrongen in de kern van het Goddelijke, zover als dit voor ons bereikbaar is, er in ons een éénklank ontstaat met alle werelden, dus ook met de wereld van de stof. Wij kunnen er dan ook van overtuigd zijn, dat wij ook verder actief en scheppend werkzaam zullen zijn; alleen meen ik, dat dit gebeurt in een geheel andere scala van tijd en verschijnselen, dan U op het ogenblik kent.

Het probleem, dat hier in deze vraag ook weer naar voren komt, noopt mij om toch wat uitvoeriger te zijn - ik had gedacht om kort samen te vatten - maar iets uitvoeriger te zijn nog over de verhouding, die wij hebben t.o.v. het Goddelijke en het Goddelijke Zelf, zoals dit voor ons kenbaar is. Want ik had gemeend, hier met een korte eindlezing van ongeveer 20 minuten te kunnen volstaan. Klaarblijkelijk heb ik mij hierin vergist.

Wanneer wij spreken over God, dan is dit, dat heb ik al vaak gezegd - een voor ons onbepaalbare factor. God is iets, dat zich aan ons wezen en weten volledig onttrekt, maar waarvan wij toch zelve deel uitmaken. Wat moeten wij van onze kant zeggen over het Goddelijke zonder fouten te maken?

In de eerste plaats zijn wij ervan overtuigd, dat alle verschijnselen en alle mogelijkheden, die ooit zelfs maar in ons kunnen rijzen, binnen het Goddelijke liggen. Ik geloof niet, dat er één gebeuren kan zijn buiten het Goddelijke om. Wij moeten God dus zien als iets, dat misschien meer is dan, maar zeker evenveel als het totaal - niet alleen van de verschijnselen - maar van alle mogelijkheden. Niet alleen van alle bestaande, of voor ons bestaande werelden, maar van alle werelden, die er ooit zouden kunnen bestaan. Dat is een uiting Gods. Dat geldt dus voor alle sferen, dat geldt voor onze wereld.

Wij kunnen over het Goddelijke Zelf veel gaan zeggen. Wij kunnen over het Goddelijke gaan spreken als: de Algoede, de Goedertierende, de Rechtvaardige enz. Duizend en één bijvoegelijke naamwoorden, tot zelfstandig naamwoord gemaakt, om daarmee het Goddelijke een klein beetje beter te definiëren. Maar alles draait bij ons

één punt. - Ik moet hier helaas iets gaan herhalen, wat wij ook gisteren hebben gezegd in een geheel andere verhandeling, maar ik meen, dat wij dat toch moeten doen.-. Er is maar één ding, waar wij zeker van kunnen zijn: wij bestaan. Als wij bestaan, bestaat er ook een Kracht, die oorzakelijk is voor ons bestaan.

Wanneer deze Kracht ons schept, dan zal deze Kracht als Schep- per ons liefhebben, omdat wij deel zijn van Zijn Wezen. Een oude stelling, die herinnert U zich misschien nog uit les 2.

Er kan echter niet gezegd worden, dat er iets buiten het God- delijke bestaat. God moet dus in alle dingen gelijkelijk tegen- woordig zijn en in alle dingen gelijkelijk Zijn liefde voor het totaal van Zijn Schepping tot uiting brengen. Dan zijn alle din- gen voor ons samen - in welke wereld wij ook leven - altijd weer een symbool van God, van het Goddelijke. Het is een vage droom aan de ene kant misschien, een droom, die steeds weer stuit op de beperking van ons voorstellingsvermogen, die het ons onmoge- lijk maakt om God zo te zien, als wij dat gaarne zouden willen, als een stoffelijk Vat, als iets, waar je je onmiddellijk en direct tot kunt richten. Hoogstend door een suggestie-proces,

- Voor verder gegevens zie les 6 -, kunnen wij ons zelve een deel van het Goddelijke zozeer voorstellen, dat wij door dat deel toch het geheel kunnen bereiken.

Maar God is in alle dingen. Wanneer wij leren God in alle din- gen te zien, dan valt voor ons elke tegenstelling weg. Enerzijds, zou men zeggen, staat hierdoor de bewustwording stil. Anderzijds echter komt in de plaats van het thans geldende bewustzijns- en bewustwordingsproces een veel groter bewustzijn: n.l. het bewust- zijn van God, Die in en met ons is en Die nooit iets zal laten ge- beuren, dat werkelijk voor ons verkeerd of onherstelbaar is. Die zelfs nooit kan toelaten, dat er kwaad gebeurt vanuit Zijn stand- punt, omdat dit een verloochening van Zijn wezen zou zijn.

Dat brengt ons tot de vaststelling, dat het Goddelijke voor ons in alle dingen moet zijn, in alles gelijkelijk. In vreugde, zowel als in pijn. In smart, in lijden en in de verrukking van een nieuwe bewustwording en een nieuw ontdekte wereld. Al deze dingen zijn in God en zijn God. En in ons leeft God. Onze vreug- den en onze smarten worden evenzeer door het Goddelijke ervaren en uitgedrukt. Onze eigen verhouding tot God behoort dus eigenlijk een overgave te zijn, een volledig aanvaarden van het Goddelijke, een opgaan in het totaal van het leven, waarbij wijzelf wel de- gelijk denken en leven en voelen en streven - want dat is onze aard, zo heeft God ons geschapen - maar aan de andere kant toch ook weer, wanneer wij in het moment leven, ons niet bezighouden met gisteren en niet met morgen, want alleen in dit moment drukt God Zich voor ons uit op het ogenblik en dit moeten wij beleven. Niets anders.

Het is begrijpelijk, dat, wanneer wij van sfeer tot sfeer en van wereld tot wereld zouden gaan, er een voortdurende verande- ring in ons wezen plaats zou moeten vinden. Kan er echter binnen het Goddelijke een verandering als werkelijkheid bestaan? God is eeuwig en volmaakt. Ik kan mij geen verandering in iets volmaakts zien, dat de volmaaktheid volmaakt laat. Iets volmaakts, daar kan niets bij en daar gaat niets meer af. Dus: geen veranderingen, vrienden. Helemaal geen verandering. Belangrijk punt. Omdat er geen veranderingen kunnen zijn, moeten wij dus bestaan in elke wereld, die ooit deel van ons bewustzijn en leven zal uitmaken. Kunt U dat volgen? (Ja).

De consequenties hiervan kunnen wij al heel gauw trekken, die zijn eigenlijk niet zo lastig. Wij moeten dus gelijktijdig be- staan in vele werelden, terwijl wij hier op het ogenblik, zoals U, leven als mens of als geest - zoals ikzelf dat meemaak - is het zeer goed mogelijk, dat wij gelijktijdig ster zijn, die geboren is ergens in een ver deel van de ruimte, en een atoom, dat in ra- zende vaart, omspinnende zichzelf, ergens deel uitmaakt van de materie.

Het gaat zelfs verder. Want wanneer er geen onderscheid en geen grens tussen werelden bestaat - en die grens alleen door ons bewustzijn wordt gebouwd - dan kan er ook geen tijd bestaan. Want elke tijd is een eigenschap van een wereld. Die zou dus moeten verknoopt worden met de specifieke eigenschappen van een bepaald deel van ons bewustzijn of leven. Wij kunnen dus gelijktijdig oermens en voleinde engel zijn. Kunt U dat begrijpen?

- x Ja, dat is te zeggen: in wezen, maar niet in bewustzijn.
- In wezen en bewustzijn. Kunnen. Ik zeg niet: zijn. Kunnen zijn.
- x Mag ik even iets vragen? Zoals ik dat kan zien, is dat dus, dat wij dat in bewustzijn kunnen zijn, Dat ligt dus aan onze graad van bewustzijn.
- Inderdaad. Nu is de vraag, die zoeven gesteld werd, die mij geenoopt heeft tot deze eerste uiteenzetting: Bestaat er nog een stoffelijk leven, nadat wij de sfeer van kleur en licht hebben bereikt. Wanneer ik dan probeer om een eerlijk en waarheidsgetrouw antwoord te geven volgens ons beste weten, dan moet ik zeggen: ja en neen. Want wanneer Uw bewustzijn de sfeer van licht en kleuren bereikt, dan nog zult gij leven in de materie en zult gij misschien ook reeds leven in verdere fasen. Gij zult altijd als geheel bestaan en nooit als een deel. Dat Uw bewustzijn eerst langzaam van de ene fase tot de andere overgaat en volledige geboeid door de nieuwigheid van ervaring en verschijnselen de andere werelden tijdelijk uitsluit of terugwijst tot een vage herinnering, doet aan de reële werkelijkheid, aan het bestaan van die werelden - ook voor U - eigenlijk toch niets af. Ik hoop, dat U dit kunt begrijpen.

Er kan dus geen "later" voor ons zijn en ook geen "vroeger". Dat is een kwestie van bewustzijn. Wij kunnen natuurlijk begrijpen, wat wij zijn, of geheel niet begrijpen, wat wij zijn. Ons bewustzijn kan blijven stilstaan bij een eerste realisatie van zijn zelfs zonder persoonlijkheidsgevoelens. Maar ook dan zijn wij binnen het Goddelijke de voleinde vorm, die - wie weet welke moeilijke taak in het scheppend werk, verricht. Wij verrichten die arbeid, maar onze persoonlijkheid is zich daarvan nog niet bewust. In deze andere fasen van ons bestaan is het dus nog de Goddelijke wet en de Kracht, die ons drijft en is het de Natuur, die ons voorschrijft, hoe te handelen. Eerst wanneer wijzelven de beheersing van zo'n sfeer hebben gevonden, zijn wij over deze sfeer meester; treden wijzelf dus in plaats van het Goddelijke en worden wijzelf de uitvoerende en gelijktijdig wetgevende kracht van het deel van het Goddelijk gebied, de Goddelijke Scheping, waarin wij geuit zijn, Kunt U dat nog steeds volgen? (Ja). Ja, het is niet zo heel gemakkelijk, hoor. De conceptie op zichzelf klinkt zeer eenvoudig, maar als U er over gaat nadenken, dan brengt ze heel veel raadsels en problemen met zich mee.

De grote moeilijkheid, waar wij voor staan, is n.l. de gelijktijdigheid aller dingen. Die is voor ons niet acceptabel, omdat wij van moment tot moment leven. Ik zit hier tot U te spreken en de woorden volgen elkaar; het is geen gelijktijdige uiting..... in ons bewustzijn.

Nu zouden wij een voorstelling kunnen geven van God en van de mens. Ik ga nu even over naar de stof, die ik eigenlijk voor deze avond had geprepareerd.

Stellen wij ons God voor als een driehoek. De driehoek is maar een willekeurig symbool. Nu beginnen wij beneden, tussen de Zoon en de Geest in. Dat kunt U zich voorstellen, nietwaar, die bekende driehoek van de Drievuldigheid. D.w.z.: de Geest (het bewustzijn) en de Zoon (de materie), terwijl daarboven staat aan de top de Ziel, dus het Leven zelve. Dat Leven hebben wij. Wij zijn een driehoek, die volledig congruent is met die van het Goddelijke. Maar wij zijn a.h.w. nog doorzichtig. De Goddelijke Driehoek is gevuld, die is vol, daar kijk je niet doorheen, dat is een compleet tableau.

Als het niet duidelijk is, vertelt U het maar, want ik heb dit

voorbeeld met heel veel moeite geprobeerd uit te vissen.

Stelt U zich nu voor, dat het menselijk bewustzijn steeds wisselt tussen geest en stof, tussen stof en geest, steeds op een ietwat hoger niveau. Wat gebeurt er nu? Elke keer, dat wij deze beweging maken, wordt de lijn, die wij trekken, iets korter, want zij ligt boven de vorige. Wij vullen dat deel van ons wezen in met ervaring, maar wij zijn ons nooit bewust van het geheel van ons zijn, maar alleen van het punt, waarop wij op het ogenblik griffen. Wij zijn a.h.w. de schijf zelf, maar wij vereenzelvingen ons met de graveurstift, die lijntje na lijntje voorzichtig etsend ons glazen leven ondoorzichtig maakt, het vult met het patroon der ervaring. Duidelijk?

Totdat deze gehele driehoek gevuld is, moeten wij noodgedwongen steeds bij deze stift blijven met onze aandacht. Want zouden wij afbreken, dan zou niet meer onze ervaring er zijn om deze stift te leiden en dus de lijn te trekken. Ook duidelijk?

Geen gewone lijntrekkerij, hoor, en ook geen touwtrekken, maar de levenslijn dus.

De levenslijn bestaat n.l. uit bewustzijn en uit ervaringen.

Wanneer wij echter verder gaan, dan zullen wij misschien duizend, misschien wel tienduizend lijnen moeten maken, steeds weer heen en weer tussen de beide opgaande lijnen, maar wij komen langzaam maar zeker hoger. Hoe hoger wij komen, hoe groter de frequentie, waarmee wij tussen beide waarden wisselen. Duidelijk?

Maar op het moment, dat wij de top bereiken, hebben wij beide krachten in één moment en houdt de beweging op te bestaan. Want het totaal van ons wezen is beschreven. Er is geen uitwijkruimte meer. wij kunnen niet meer gaan zoeken buiten onszelven, maar wij kunnen alleen gaan zien, wat wij in onszelve zijn. Op dit moment kunnen wij pas ons eigen wezen gaan beschouwen voor wat het werkelijk is. Op ditzelfde moment zijn wij congruent met het Goddelijke, d.w.z. zijn wij aan God gelijk, behalve in onze oorsprong. Is dat duidelijk?

Dat probleem, dat brengt met zich de vraag mee: Kan ik dat hoogtepunt niet eerder en niet gemakkelijker bereiken? Ja. Dat hoogtepunt is gemakkelijker te bereiken. Wij kunnen een punt vinden, zelfs vanuit dit moment, waarop U op het ogenblik bestaat, dat U onttrokken aan een realiteit één wordt met Uzelve in het hoogtepunt, waar de Ziel, de levende "racht dus, zich openbaart in beide aspecten gelijktijdig en volledig. Maar heeft U dat bereikt, dan heeft U wel de realisatie, maar U heeft niet de inhoud; U kunt Uzelve niet beschouwen gaan en in Uzelve een volledigheid erkennen. Wanneer gij de volheid der levenservaring niet hebt gebruikt om het gehele vlak van Uw zijn te vullen, dan zult gij altijd weer terug moeten tot het punt, waar gij eens zijt opgehouden en verder gaan. Dat is ook duidelijk, hè?

Dan komt voor ons de vraag: Wat is God dan? Wel, God kunnen wij ons voorstellen als een heel dikke koek. Het was een hele grote driehoek. Die werd in schijven gesneden van een duizendste millimeter. Er zijn heel wat schijven, die er in gaan. Elk van deze schijven was een persoonlijkheid, die als beeld en gelijkenis volkomen gelijk was aan het Goddelijke; in Zich het totaal van dezelfde mogelijkheden en zelfs eigenschappen borg. De hoeksverhoudingen b.v. waaronder stof en geest liggen, of een belevingslijn t.o.v. een bewustwordingslijn, zijn in al deze dingen volledig gelijk. Maar door deze deling was het Goddelijke verdeeld in zoveel delen, zoveel stukken; uiteengevallen a.h.w. Dat uiteenvallen zou kunnen inhouden, dat het Goddelijke inderdaad gedeeld en verdeeld waren, dus als Goddelijkheid op het moment niet zou bestaan. Indien wij inderdaad aan de twee-dimensionale ruimte gebonden zouden zijn en zelfs de drie-dimensionale verhouding, waarin de voorstelling op het ogenblik mogelijk is.

Maar stellen wij nu, dat er een vierde is, waarbij uiteindelijk onze driehoek - het Goddelijke, Die wij delen - niet is in deze vier-dimensionale verhouding (materie), maar juist het Niet, dat

door materie wordt omringd. Kunt U dat ook volgen? (Stilte). Erg lastig?

Stelt U het zich dan zó voor: De vierde dimensie, die wij rond onze driedimensionale koek heen bouwen, is een soort van bol, met allerhand uitsteeksels (aan drie kanten) en in het midden is een ruimte uitgespaard, die zuiver gelijk is aan deze driehoek met zijn verdere afmetingen, dus deze driehoekige koek, die wij zien als het Goddelijke. Kunt U dat begrijpen?

Voorstellen kunt U het zich waarschijnlijk niet. Maar kunt U aanvoelen, wat ik bedoel, of.....(Stilte). Het schijnt erg lastig te zijn. (Stilte).

Nog simpeler. Wat wij zien als realiteit, is inwerkelijkheid slechts ruimte, waarin de werkelijkheid, het bestaande, zich uit door zijn uitstraling. Kunt U dat bevatten? (Ja).

Dat is nog onjuister dan het vorige beeld, maar aangezien U het beter begrijpt, schijnt het bevredigender te zijn, maar het komt toch op hetzelfde neer. Wat dus voor ons werkelijkheid lijkt, is een emanatie van het Goddelijke, een uitstraling. De persoonlijkheidsverschijnselen, waardoor wij gelijk zijn aan al hetgeen voor ons van het Goddelijke te concipiëren is, is dus uiteindelijk niets anders dan een deel van een waan: een deel van de Goddelijke uitstraling, gesepareerd door een verschillende opvatting omtrent ruimtelijke verhoudingen. Kunt U dat vatten? Ja? (Vele storende geluiden van buiten).

Ja, wij hebben ook wel een klein beetje afleiding zo nu en dan. Het stoort zo hier en daar een beetje. Maar ja, daar moeten wij maar overheen stappen, want de hitte zou waarschijnlijk nog storender zijn.

x Ik kan het raam wel dicht doen.

- Ik zeg juist: dan krijgt U misschien nog meer last van de hitte. Ja, het belet U n.l. om U volledig te concentreren op wat ik zeg. Dat zijn toch heus wel punten, die wij op het ogenblik aan het bespreken zijn, die wij toch natuurlijk met concentratie moeten trachten te volgen. Vooral ook, omdat wij daar voorlopig waarschijnlijk niet verder over zullen spreken.

Stelt U het zich zo voor: Er is een werkelijkheid. Die werkelijkheid noemen wij God. Er is een honingraat - Ik ga het eenvoudiger zeggen -. Wat is het kentekende? Dat voor de beschouwer de eigenschap niet ligt in de materie, waaruit ze is gebouwd, maar uit de vorm, waardoor zij een verzameling van cellen is geworden. Toch zijn die cellen zelve t.o.v. de raat niets. Dat is ook duidelijk?

Nu moet U zich eens voorstellen, dat Uw wereld t.o.v. het Goddelijke niets anders is dan de cel van een honingraat. Wanneer ik op die celwand zeer fijne strepen zou aanbrenge, dan zou ik mij kunnen voorstellen, dat - dus symbolisch - deze ledige ruimte gescheiden is in idem zoveel vlakken. Nu zeg ik: elk van deze vlakken is een persoonlijkheid. Dat is toch ook begrijpelijk, hè?

Wat heb ik dan als de kern van de mens?

x Waan, zou ik zeggen.

- Niets, begrensd door het Goddelijke. Maar wanneer "niets" door het Goddelijke wordt begrensd en het "niets" in zichzelf tevens begrensd is - let wel -, dan zullen de verschijnselen van het Goddelijke een beeld vormen, dat - zolang het Goddelijke als begrenzing aanwezig is - het "niets" vult: de scheppende werking van het Goddelijke -. Kunt U het volgen?

Dan hebben wij hier de oplossing van ons eigen wezen. Wij worden a.h.w. volgetekend - heb ik gezegd met die driehoek met lijntjes -, totdat wij ondoorzichtig zijn. Wanneer wij het "niets" voortdurend sterker vullen met uitstraling van het Goddelijke en hierin een patroon brengen, dan wordt op de duur dit patroon een werkelijkheid, ook al wordt het alleen door de begrenzing in stand gehouden en heeft het geen eigen substantie, zoals U iets kunt zien, een film b.v.; die staat niet op het doek en toch heeft ze betekenis, en toch zegt ze iets, is ze iets, nietwaar?

Zo is het met Uw leven.

Maar nu is het eigenaardige met Uw leven, dat het nooit buiten de grenzen van het Goddelijke kan zijn. Terwijl een eigenschap van het Goddelijke is, dat het voor onze opvattingen volmaakt is. Wat het voor Zichzelve is, weten wij niet. Voor ons is het alles, wat voor ons mogelijk is. Duidelijk?

Het resultaat is dus, dat in het vlak van ons zijn de volmaaktheid van ons eigen wezen ligt opgesloten. Maar nemen wij één wand weg van die cel, dan is de ruimte niet meer begrensd en als zodanig is er geen persoonlijkheid meer aanwezig. Kunnen wij dit ook volgen? (Ja).

Wij kunnen dus alleen bestaan, zolang wij geheel in het Goddelijke besloten zijn en hebben dan ook een persoonlijkheid, die van het begin af aan in het Goddelijke vaststaat, die door het Goddelijke wordt bepaald.

Ik hoop, dat ik het niet te zwaar maak? (Neen,neen). De vacatiegangers zijn het ontlopen.

x Neen, het is een prachtig beeld. Ik begrijp het nu ineens.

- Nu, dat doet mij erg veel plezier, als U dat nu over twee weken nog kunt zeggen: "Ik heb het toen ineens begrepen en nu weet ik het", dan kunnen wij elkaar feliciteren.

x Ik zou dus kunnen zeggen: als de wanden wegvallen, dan is het er niet meer. Dan was het er eigenlijk niet geweest, want die wanden kunnen niet wegvallen.

- Neen, omdat het Goddelijke in Zichzelve eeuwig is, volgens onze opvatting.

x Het kan dus niet wegvallen, zouden wij kunnen zeggen.

- Wij kunnen dan ook nooit teniet gaan. M.a.w. ons bestaan en het bestaan van het Goddelijke zijn met elkaar volledig verknoopt. Wij zijn het resultaat of het product van het bestaan van het Goddelijke en zijn wij dan ook door een uitstraling van het Goddelijke ontstaan, die uitstraling moet altijd als capaciteit, of als uiting in het Goddelijke aanwezig blijven. Wij willen nog aannemen, dat het in vorm kan wisselen, nietwaar, van slapend tot wakend, maar..... het Goddelijke kan niet veranderen. Het Goddelijke is volmaakt.

Op het ogenblik, dat het Goddelijke dan weer ontwaakt, zijn wij wederom met en in het Goddelijke, zoals wij altijd geweest zijn.

Merkt U, waar ik naar toe wil? Heeft er iemand een idee gekregen?

x Ja, misschien zeg ik het verkeerd, maar wij komen ten allen tijde weer tot het punt van uitgang terug. Bedoelt U dat misschien?

- Inderdaad, maar ik bedoelde nog meer. De mens, zoals alle schepint, is uiteindelijk slechts een geuite functie Gods, die in zichzelf in de volmaaktheid Gods ten allen tijde besloten heeft gelegen en zal liggen, ongeacht de wijze, waarop zij geuit is en het moment of tijdstip, waarop zij geuit of teruggenomen wordt. Zij blijft bestaan. Duidelijk?

x Ja, in wisselende vorm....

- In wisselende vorm? Zelfs dat niet. Ons bewustzijn kan een wisseling van vorm zien, maar in wezen blijft het zichzelf volkomen gelijk. Wat er ook gebeurt en hoe het ook gebeurt, het blijft zichzelf volkomen gelijk.

Nu zitten wij alleen nog met de grote moeilijkheid: Ja, maar wij kunnen dat niet aanvaarden. Wij kunnen het misschien horen, wij kunnen erover praten, wij kunnen het heel mooi vinden, maar aanvaarden kunnen wij het niet, want zelfs, terwijl wij spreken, tikken de seconden van de tijd weg, veranderen de verhoudingen, wordt het wat donkerder, enz. enz. Nietwaar?

Ons bewustzijn is niet in staat om een volklig beeld te vormen van het eigen "ik". Zodra het gehele "ik" gekend wordt, wordt het Goddelijke gekend in zoverre als het in relatie staat tot het eigen "ik". Dat is alles, wat wij ooit van God zullen kunnen kennen.

x Als wij dus onszelf kennen, dan kennen wij God?

- Inderdaad. Vandaar ook, dat zovele wijsgeren altijd weer wijzen op de weg naar binnen toe.

Nu is het eigenaardige: hoe verder je naar binnen toe dringt, hoe minder "tijd" een reëel besef wordt. U heeft ongetwijfeld wel veel gehoord van trance-toestanden, waarin verplaatsing in tijd en ruimte plaats vinden. Wat houdt dat in? Die verplaatsingen kunnen alleen plaats vinden, wanneer het "ik" daar inderdaad is.

Want U kunt zich alleen bewegen binnen Uw eigen vlak van "zijn".. Dat is een stoute conclusie, hè?

Maar als wij het dan eens zó bekijken: Ons bewustzijn is één puntje op de lijn "aarde", die in ons gaan tussen stof en geest getrokken wordt, waarbij wij in deze lijn het totaal der ervaringen en het wezen der wereld verwerken. Hoe wij het neergriffen, komt er niet op aan, maar alle gegevens moeten wij hebben. Dan kunnen wij ook in alle gegevens grijpen, die wij zelf zijn, Maar wij kunnen dat alleen, ~~wanneer~~ wij de graveerstift loslaten en a.h.w. vliegende in onze vroegere ervaring. Daar gaat het om. Dus vanuit ons eigen verleden komen tot een vaststelling van een punt, waar wij dan weer een ogenblik de graveerstift opvatten en vanaf dat punt even verder schrijven. Dan hebben wij dus een visie in de toekomst, of op een ander deel van de ruimte enz. Kunt U dat nog vatten?

- x Ja, dat andere deel van de ruimte, dat kan natuurlijk ons oog (?) zijn.
- Ja, kijk eens, laten wij het nu eens heel simpel zeggen: U besluit eens eventjes te gaan kijken, wat Tschang Kai Schek en nog een paar anderen uitvoeren. En U verplaatst Uzelve dus - zoals U dat noemt - helderziend naar China en U neemt waar, wat daar op het ogenblik wordt gesproken, - ondanks de heel andere tijd, die daar heerst - en heel ernstig gesproken. Nu kunt U natuurlijk zeggen: "Ik heb die ander waargenomen". Maar ik zeg: "Fout, U hebt alleen waargenomen datgene, wat in Uw bewustzijn een zeer kleine invloed was - want ook de handelingen van Tschang Kai Schek beïnvloeden - en U heeft dit minuscule punt van aanraking van Uw eigen leven uit het verleden met een plaats of met een persoon opgenomen en vandaar uit dus Uw eigen leven uitgebreid met de nadruk op bewustzijn in dit punt. Vandaar kon U tot op het moment "heden" doordringen, want zover als de tijd is volgeschreven, bent U niet meer aan tijd gebonden en kunt U er overheen springen a.h.w. met allerhand trapjes; maar dan bent U in het heden en dan beleeft U als ware U werkelijk daar enz. En - al gelooft U dat misschien ook niet - dan heeft ook stoffelijk dit alles invloed. En geestelijk. Het heeft op Uw hele ervaring, op Uw hele bewustwording, een invloed. Is dat nu duidelijk? Of niet? Als het niet duidelijk is, mogen jullie het wel zeggen, hoor.
- x Ik kan mij alleen niet voorstellen, hoe men zich kan verplaatsen. Het moet natuurlijk een invloed hebben, dat kan ik mij begrijpen.
- De verplaatsing is een kwestie van bewustzijn, Bewustzijn is voor de mens "voorstellingsvermogen". Ons voorstellingsvermogen wordt gerealiseerd in een ander punt van ons wezen.
- x Ons voorstellingsvermogen kan voor allerlei dingen gelden. In de wereld noemt men dat vaak "fantasie". Dus die fantasie kan ook waarheid zijn.
- Ja, wij kunnen ons nooit iets voorstellen, wat niet waar is.
- x Dus elke fantasie is een waarheid?
- Is een waarheid.
- x Dus dan zou je daarop door kunnen en dan kom je altijd op een waarheid uit?
- Neen, het is altijd een waarheid.
- x Dus het is altijd goed, wat je denkt?
- Het is een waarheid. Wat je ook denkt, is goed, zolang het niet in strijd is met de bewustzijnsfase van dit ogenblik. Dan krijgen wij de kwestie van rechte weg en omwegen. Wij weten, wij kunnen in de fantasie - zoals men dat dan misschien noemt - stijgen dus tot het punt, waar wij het Goddelijke beroeren, waar wij de drie factoren van het zijn gelijktijdig beleven. Dus Ziel Geest en Stof.
- Maar wij hebben ons leven niet volgemaakt en wij moeten terug

en toch die ervaringslijn verder afmaken. Daarom heeft de fantasie en de gedachte voor ons geen enkele waarde. Zij kan voor ons een leidraad betekenen bij ons handelen en ons zijn. Maar op het moment, dat de gedachte een gedachte blijft, is ze voor ons waar-deloos en kan hoogstens onze daden negatief beïnvloeden. Zijn wij nu iets duidelijker geworden? (Ja).

Dan kom ik tot het volgende punt: Elke mens is deel van de wereld en als zodanig werken alle factoren der wereld in elke mens. Is dat acceptabel? (Ja). Over de stelling moet U ook maar eens nadenken; er zullen nog wel vragen over komen, maar deze vraag kunnen wij althans bij de filosofieën over het Goddelijke in het volgende jaar ook bespreken. Dan hebben wij ook wel veel mogelijkheden.

De mensheid als zodanig is dus qua bewustzijn volledig gebonden aan elkaar. Het is onbelangrijk, wat elke mens als zodanig is, tenzij hij is in relatie tot zijn wereld. Duidelijk?

Wij zijn dus eigenlijk vele wereldentegelijk, maar alleen daar, waar wij een contact hebben met deze wereld, kunnen wij voor onszelf het bewustzijn verwerven, dat ons boven deze wereld, verheffend, het recht, de macht en het vermogen heeft om in deze wereld ten allen tijde in te grijpen en onze eigen impressies daar te corrigeren. Junt U dat begrijpen?

Wanneer wij, eenmaal de hoogste top bereikt hebbende, het gehele leven met ervaring hebben gevuld, dan zullen wij ontdekken, dat in het patroon van ons leven vele fouten zitten. Wij zullen dan die fouten goed maken. Om die fouten goed te maken, zullen wij terug moeten keren tot bepaalde momenten in leven en wereld, die eigenlijk reeds verleden zijn voor ons, maar die voor anderen, die op dat moment met die stroming in contact staan, de werkelijkheid van nu is. Zo kan men terugkeren van de volmaaktheid op de Vader tot de wereld om mens te zijn en zo een deel van eigen leven te corrigeren en dit aan te passen aan het volmaakte schema, dat men erkend heeft in het Goddelijke. Dit kan alleen zó ver gaan, tot het eigen "ik" de volmaaktheid heeft bereikt, die het Goddelijke heeft. Dan bestaat er voor de mens geen afzonderlijk bestaan meer, want hij kan niet meer handelen binnen zichzelf. Buiten zichzelf handelen is voor hem een onmogelijkheid, omdat hij alleen binnen de grenzen, die het Goddelijke hem stelt, kan handelen. Duidelijk?

Dan mogen wij er ook van overtuigd zijn, mijn waarde vrienden, dat je alleen maar met God in éénklank zijn kunt, wanneer je de volmaaktheid hebt bereikt. Maar ben je in éénklank met God, dan zul je dus het totaal van de Goddelijke werkingen vanuit jezelf reproduceren. Duidelijk?

Want dan ben je gelijk aan dat Goddelijke met dit verschil, dat het Goddelijke jou omgeeft en jij a.h.w. de weerspiegeling bent in een dimensionaal lager staand vlak.

Ik zal dus op een lager vlak de volledig scheppende functie van het Goddelijke overnemen, maar zonder eigen impuls, maar alleen als vertegenwoordiger van de scheppende Kracht en de uitingskracht van het Goddelijke, dat rond mij is, Welks volmaaktheid ik weergeef door de beperktheid van mijn eigen wezen. Daar heeft U dan het Goddelijke in de verhouding tot het Goddelijke van de mens.

x Ja, het is zo eenvoudig gezegd en het is zo moeilijk te bereiken.
- Nu, ik ben blij, dat U tenminste het zeggen eenvoudig vindt. Het bereiken, daar zou ik mij maar geen zorgen over maken, als ik U was.

Kijkt U eens, onze cursus hebben wij gegeven met de bedoeling om een inzicht te geven in het Goddelijke en in onze eigen relatie. Het gaat ons hier niet om een bereiking, begrijpt U dat goed. Zo min als iemand, die een landkaart tekent, van U verwacht, dat U alle wegen zult gaan reizen, die op zijn landkaart staan. Dan zou ik U niet graag alleen maar het stratenplan van den Haag zien afwerken.

x Het gaat dus om het bewustzijn van het nut van die kaart?

- Ja, je weet dus, dat er bepaalde verhoudingen bestaan en treden die factoren op - moet je een deel van die weg in die stad gaan - dan weet je ook, hoe je die het beste kunt gaan. Daar gaat het om. Zo'n kaart is er niet om al die wegen ook in werkelijkheid te gaan, maar om, wanneer je één van die wegen in werkelijkheid zult moeten gaan, ook de juiste weg te kunnen kiezen.
- x Ja, dus het is eigenlijk als een troost bedoeld: wat je ook doet, je bent altijd in het Goddelijke: je handelt natuurlijk volgens je beste impulsen, zo goed mogelijk, dat doet ieder mens, maar het is altijd goed, want je bent zo.
- Ja, dat is inderdaad waar. Nu komen wij aan het laatste puntje, dat ik voor deze avond van mijn kant heb en dan moogt U verder desnoods vragen stellen, zoveel als U wilt, maar dan ga ik van mijn kant niet meer zelfstandig verder. En dat is dit.
- Wanneer wij een lijn etsen in die driehoek, dan bewegen wij ons in een bepaalde richting, waar of niet? Die uiterste punt, die door ons bereikt werd op die lijn, is het punt van onze grootste bewustwording in het huidig vlak. Duidelijk?
- Op het moment, dat wij gaan handelen, reageren of denken in een minder bewuste fase, leggen wij dezelfde weg terug af en verlengen wij dus de tijd, die wij nodig hebben om de voleinding te bereiken. Is dat duidelijk?
- x Dus alles, wat je doet, is goed, omdat je bent, wat je bent?
- Inderdaad. Maar je bent ook één bewust wezen. D.w.z., dat je op dit moment een richting hebt, waarin je wilt streven; een opvatting hebt omtrent hetgeen goed is (vóór je ligt) en kwaad is (achter je ligt). Zolang je je beweegt in de richting, die voor jou persoonlijk goed is, werk je dus verder aan het vullen van het vlak en kom je steeds dichterbij de Goddelijke volmaaktheid. Op het moment, dat je teruggaat, verdiep je een lijn, die echter ligt in het verleden. Je zult die nog eens een keer moeten afleggen en wanneer je eenmaal de volheid bereikt hebt, zul je zien, dat dat drie keer afgelegde stukje weg niet mooi is, zul je naar beneden moeten gaan om dáár eerst de groef uit te wissen en ze dan opnieuw en op de juiste wijze te trekken, anders kun je nooit de volmaaktheid van het Goddelijke in je zelf kennen.
- Dus onze houding tegenover het Goddelijke moet zijn: aanvaarden van het leven, van alles, wat het ons biedt. Het aanvaarden van alles als komende van God en zelfs misschien een beetje "zijnde God". Begrijpt U?
- Echter met dit voorbehoud, dat wij ons binnen het Goddelijke nu eenmaal op een bepaalde baan bewegen, die deel uitmaakt van onze ontwikkeling en dus onze benadering van een begrip van het geheel. Dat wij tegen deze richting nooit in moeten gaan en als zodanig ons moeten laten leiden door ons bewustzijn. Waar de fase, waarin men zich bevindt bij het vullen van het vlak voor velen geheel anders kan liggen, zal zeer zeker gezegd kunnen worden, dat, wat voor de één goed is, voor de ander kwaad is en omgekeerd.
- Verder gaande kunnen wij zelfs zeggen, dat de wisseling tussen concepties "goed en kwaad" veelvoudiger optreedt, naarmate men meer bewust wordt. Want men komt hoger in de driehoek en de weg, die van punt tot punt wordt afgelegd, is steeds korter. Dan gaan wij toch weer terug. Alleen een eindje hoger, op een hoger plan.
- Nu, dan heb ik U, geloof ik, nog een aardig inzicht gegeven in deze materie. Tenminste, ik hoop het, hoor. Zijn er nog vragen? Geen vragen meer? (Een gemompel over "Later"). Later.....wat een optimisten. Hoogstens nog één keer kunt U vragen stellen. Dan gaan wij met een nieuwe cursus beginnen, dan komt het misschien nog wel eens in de "Vragenrubriek" te berde, maar dan krijgt U met een heel andere tactiek te doen. Houdt U daar rekening mee?
- Dat programma, dat door ons is opgesteld in samenwerking met het aardse Bestuur, dat is volledig uitgebalanceerd op de behoeften, die wij menen te zien bij de mensen en de mogelijkheden, die bij ons bestaan.

Wij hebben alles geamenlijk afgesproken, tot zelfs de prijzen. U zult er misschien om lachen, maar dat was toch in zekere zin noodzakelijk, om te zorgen, dat wij niet te ver de ene en niet te ver de andere kant zouden uitgaan. Wij hebben het gezamenlijk overlegd en gezegd: "Dat kan".

Maar toen hebben wij ook gezegd: "Nu moeten wij drie cursussen parallel laten lopen, zodat ieder, die één cursus volgt, in staat is om de baten van drie cursussen te genieten". Begrijpt U?

Dat hield in, dat wij helaas het eerste gedeelte voortaan zonder deze gezellige uitwisseling van gedachten moeten geven. Dan wordt er gedoceerd. Nu kan ik wel een aardig staaltje doceren weggeven, maar dat is toch weer wat anders. Dus de sfeer van het eerste gedeelte zal zeker aanmerkelijk veranderen. Daar staat tegenover, dat U, wanneer er gedoceerd wordt, natuurlijk te maken krijgt met een veel prettiger en langzamer spreekwijze.

Kijk eens, ik kan dat nu even met een aanloopje eruit gooien, weet U wel; dan vertel ik dat even en het is afgelopen. Dat doet een docent natuurlijk niet. Een docent vraagt niet: "Begrijpt U het, of begrijpt U het niet?" Die telt zijn beelden zo klaar en duidelijk mogelijk. Wanneer het afgelopen is, dan kun je er misschien wat over vragen.

Wat het tweede gedeelte betreft, ja, dat kan niet in één verslag worden opgenomen, zonder de financiële lasten zeer hoog te maken, terwijl de baten daarvan betrekkelijk gering zijn. Wij geloven, dat de kringen onderling dan altijd wel in staat zullen zijn om een methode te vinden toch van dat tweede gedeelte copieën in handen te krijgen vandatgene, wat hen interesseert. Begrijpt U? Dat kan misschien onderling geregeld worden, maar dat moet buiten de Orde en buiten het Bestuur a.h.w. omgaan. Dat wordt niet officieel meer. Op deze manier hopen wij dan alles zo in de juiste richting gedreven te hebben.

Om U een klein staaltje te geven van doceren - waarom niet, U bent toch klaar met vragen - wil ik U iets laten horen van docerend onderricht, zoals wij dat zullen geven in de cursus.....nu, welke cursus zullen wij nemen? Laten wij nemen "Filosofieën over het Goddelijke", dan blijven wij in de stijl.

Een mens stelt zich zijn wereld voor in eindigheden. Deze beperking treedt overal op, tot zelfs in het voorstellingsvermogen, dat onbeperkt zijnde in zijn vermogen, begrensd wordt door het bewustzijn, dat de mens bereikt. Zo wordt het voor de mens onmogelijk enigerlei waarde te bereiken, laat staan een oneindige waarde toe te passen in de juiste wijze voor zijn eigen wereld.

Er kan dus nooit sprake zijn van een uitreiken van God naar de mens. Slechts de mens kan trachten naar zijn God te reiken en zal dan - als antwoord op zijn vraag -, dat deel van het Goddelijke kunnen bereiken, dat binnen zijn eigen voorstellingsvermogen ligt.

Het valt de mens over het algemeen zeer zwaar om de gedachten Gods nader te omschrijven in een wijze, die acceptabel blijft voor zijn vernuft, terwijl zij anderzijds aan zijn gevoelsbehoeften volledig tegemoet komt. Daarom zal elke mens voor zich een gedachte vormen ontrent het Goddelijke. Naarmate deze scherper omlind en scherper omraamd is, zal zij enerzijds zijn vermogen om een groot deel van het Goddelijke aan te roepen en van daaruit kracht te ontvangen, sterk benauwen en beëngen. Anderzijds echter zal zij de gelegenheid geven om door een zeer scherpe voorstelling van een deel van het Goddelijke dit op eenvoudiger wijze te benaderen en te bereiken, en zo dus - zij het zeer beperkt - dan toch zeer intens krachten uit het Goddelijke te ontvangen.

Wat zou U ervan zeggen zo? Weer een andere stijl, hè?, en dat bent U niet van mij gewend. Toch zit er een hoop in, ook in dit kleine stukje, dat ik U reciteerde; wat overigens geen deel uitmaakt van de werkelijke cursus, hoor. Het is alleen maar een beetje de stijl.

Nu kan ik dat dan gaan besluiten, want wij zullen toch dit eerste gedeelte niet verder voortzetten.

Als U geen vragen heeft, geloof ik niet, dat het nu dienstig is om nog veel te gaan vertellen. U heeft n.l. een stof opgekregen vanavond, als U die nu verwerkt, voordat wij met de nieuwe cursus beginnen, dan kunnen wij zeggen, dat de resultaten van deze cursus zeer verbluffend zijn geweest. Wanneer U dit kunt begrijpen, dan bent U n.l. zover gekomen, dat U menige doctor in de Godgeleerdheid nabij komt en menige filosoof in zuiverheid van conceptie kunt overtreffen. Misschien zelfs zó ver, dat U als mens een zuiverder inzicht hebt gekregen in de werkelijkheid van het leven en daardoor ook voor Uzelf vruchtbaarder en gelukkiger kunt leven. Wie weet?

Daarom zullen wij zeggen, vrienden, voorlopig dan allemaal een prettige vakantie (Dank U), want vakantie zal het worden.

Wanneer wij elkaar de laatste keer spreken, dan hoop ik U terug te zien, vooral U van deze avond, en verstandige vragen te horen over al, wat wij U vandaag gezegd hebben.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

A B O N N E M E N T E N

=====

Op de VERSLAGEN VAN ELKE CURSUS kan men zich abonneren door vooruitbetaling van f 1,== per exemplaar aan de O.D.V.penningmeesteresse:

Mevrouw H. Sandberg - Post,
de Ruyterstraat 80, den Haag,
Postrekening: 13.59.79.

Het abonnements-exemplaar wordt U dan terstond bij verschijnen toegezonden.

-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden,

U heeft dan weer de gelegenheid om Uw eigenvragen en problemen naar voren te brengen, dus, wanneer U dat wilt, gaat Uw gang.

x Iemand, die persoonlijke problemen naar voren wil brengen?

- Ik heb niet gezegd "persoonlijke". Eigen problemen zijn geen persoonlijke problemen. (Stilte). Zijn er geen problemen? Zullen wij dan over iets gaan praten? Waar wilt U over praten? Wat vindt U op het ogenblik het beste? Wilt U praten over de wereldtoestand, wilt U praten ver het Goddelijke, wilt U een andere verhandeling hebben over andere waarden? Doet U maar een voorstel.

x De wereld-toestand misschien?

- De wereld-toestand. Wel op het ogenblik - en vanuit de geest is dat zeer sterk bevorderd - is men op het ogenblik bezig om naar vrede te zoeken. Dat zoeken naar vrede, dat is niet alleen maar goedwillendheid. Maar dat is ook het feit, dat op het ogenblik enkele wapens zijn gemaakt, die eigenlijk tot de gevaarlijkste behoren. Men heeft n.l. een wapen geperfectioneerd in Rusland, waarmee men op een hoogte van ongeveer 85 km kan vliegen. Dat is een soort rakervliegtuig met vleugels. De eigenaardige uitwerking brengt met zich mede, dat, wanneer dit voertuig eenmaal gedaald is - het gebruikt zijn vloeistof om te stijgen alleen - het door de dichter wordende atmosfeer als een steentje, dat U over het water wegkeilt, waar wordt opgeworpen en dan sprongen maakt met een gemiddelde hoogte in het begin van 70, later van 60 en uiteinde-

lijk gemiddeld van 50 km. D.w.z. dat een dergelijke raket, b.v. afgevuurd in de omgeving van Omsk, met de snelheid, die het bereiken kan, in twee uur boven Brooklyn kan zijn, dus boven New-York.

De laadvermogens zijn niet zo groot, maar een dergelijk voertuig kan toch één tot twee atoombommen van de huidige afmetingen met zich voeren. U begrijpt wel, dat het reden is voor het Westen om de vredelievendheid van de Russen althans op de proef te stellen. Gelijktijdig hebben ook de Amerikanen op het ogenblik enkele bijzondere wapens geperfectioneerd. Hun ruimtestation, hun ruimteraket heeft hun zoveel gegevens verschaft over de toestand aan de grens van de aard-atmosfeer, dat ook zij op het ogenblik in staat zijn, om voertuigen te bouwen, - longline-bombers -, die met een snelheid van ongeveer 1400 km per uur kunnen bewegen en met één vloeistoflading, met één tank dus, één keer tanken, een afstand af kunnen leggen, vergelijkend uitgedrukt van San Francisco over New-York, Amsterdam tot Alabaha. Dat is dus ongeveer de helft van de wereldomtrek. Dat houdt in, dat een dergelijk voertuig, startende nemen wij aan in de buurt van Chicago, vliegende over de Pool, alle grote Sovjet-industrie-gebieden kan bereiken en daarna nog voldoende vloeistoflading overhoudt, voldoende brandstof heeft om zich in veiligheid te stellen, hetzij in Europa, hetzij in Afrika, hetzij op de Filippijnen.

Dit wederzijdse spel heeft natuurlijk de wereldvrede sterk bevoordeeld en wij zullen wel te horen krijgen over verschillende ontwapeningsvoorstellen, waarbij men enkele inderdaad aanneemt.

Dat betekent ook tevens een aflopen van de huidige bewapeningswedloop en een stilteperiode van ongeveer zes maanden. In deze zes maanden mogen wij aannemen, dat de prijzen van verschillende ruwe stoffen sterk naar beneden zullen lopen. Dat zal op zijn beurt voor vele maatschappijen, die op het ogenblik zeer grote voorraden hebben, een aanmerkelijk financieel bezwaar betekenen. Er is dus in de industriële sector, vooral in enkele grotere landen, een zeker oproer te verwachten. Dat oproer zal zich waarschijnlijk voortzetten in de verschillende meer financiële districten. Waar vele baneken op het ogenblik als financiers optreden tot enorme van industriële ondernemingen, kunnen wij zelfs de mogelijkheid in ogenschouw nemen, dat een groot aantal bankhuizen, ofwel failliet gaan, ofwel de Staat door het schoppen van geld, dus het drukken van meer noten.....pardon, meer bankbiljetten, zal trachten tegemoet te komen aan de plotselinge eis om uitbetaling. Dat betekent dan echter een inflatie, die voor verschillende landen als de Verenigde Staten en Frankrijk b.v. zeer fatale gevolgen kan hebben.

In dit jaar mag worden verwacht, dat de landbouw weer betrekkelijk gunstige resultaten zal maken, vooral met de late oogsten; dus de wintertarwe zal misschien iets teleur stellen, maar daar staat tegenover, dat de zomertarwe een buitengewoon goede opkomst, een rijke opbrengst ook belooft.

Ik geloof niet, dat de wereldmarkt op het ogenblik in staat is tegen de geldende prijzen al deze producten af te nemen. Ook in de agrarische sector kunnen wij dus rekenen op zekere instabiliteit.

De verschillende arbeidersbonden zullen natuurlijk trachten om pressie op te leggen aan de verschillende staten en dergelijke. De mogelijkheid bestaat echter, dat binnen zes maanden een aantal van de thans gesloten overeenkomsten, arbeidersovereenkomsten en verdragen, niet meer kunnen worden gehonoreerd door de firma's, zonder dat zijzelve hierdoor failliet gaan. Dat betekent weer onrust en onvrede bij de arbeiders. Kort en goed, de periode, die komen gaat, gebaseerd op de huidige toestand, belooft veel conflicten van meer interne aard in de verschillende landen en de meest fantastische prijsstijgingen en prijsdalingen van de laatste 20 jaar. Dat wil heel wat zeggen.

Wij mogen dan ook niet vergeten, dat een dergelijke onrust een bepaalde bedoeling moet hebben, wil zij werkelijk op aarde iets

goed kunnen uitrichten. De staten zullen trachten deze ongunstige verschijnselen op te vangen door oorlogsdreigingen te fingen en uit deze gefingeerde oorlogsdreigingen kan tegen het einde van dit jaar zelfs een zeer reële oorlogsdreiging voortkomen. Het zou niet onmogelijk zijn, dat de periode rond Kerstmis b.v. een grote reeks van zeer sensationele mededelingen over oorlogsgevaar en internationale spanningen opleveren.

Ik voor mij geloof niet, dat men het tot een werkelijke oorlog zal laten komen, vooral omdat enkele der thans ontwikkelde wapens, zoals kleinere, demontabele atoombommen, die door paratroopers en zelfs saboteurs kunnen worden gelegd, practisch alle voorname industrie-centra uit de weg zouden kunnen ruimen, voordat er eigenlijk van oorlog sprake is.

Ik geloof dus niet, dat het zo'n vaart zal lopen. De grote heren hebben op het ogenblik geen zekerheid meer, dat zij zichzelf zullen kunnen redden en handhaven; de industrie heeft de zekerheid, dat zij uiteindelijk met verliezen uit de oorlog zal komen, in plaats van met winsten. - Dat zelfs voor de grote concerns, die tot nog toe winst daaruit hebben weten te maken -.

Dus ik geloof niet, dat er werkelijk reden is voor de hoge heren om oorlog te gaan voeren. De kleine man is meer vrede-lievend gezind, dan lange tijd het geval was.

Dergelijke spanningen moeten echter ook geestelijk worden opgevangen, Het is aannemelijk te maken, dat dit opvangen zal gebeuren door een versterkte terugkeer tot de kerken, zich in meerdere mate bezig houden met de esoterie en dergelijke. Ongelukkig is de mens, die noch werkelijk religieus, noch werkelijk esoterisch denken kan. Deze zal n.l. voor een reeks van stoffelijke conflicten komen te staan, die hij waarschijnlijk niet kan overmeesteren en die dan in vele neurosen, psychosen en wat dies meer zij, zullen ontaarden.

De wereldsituatie, mijne vrienden, is stoffelijk gezien op het ogenblik niet gunstig. Het harde schreeuwen van "het gaat ons goed en het gaat ons beter" alleen, is voor iemand met enig idee van massa-psychologie en reclame methoden al een aanwijzing, dat het hoe langer, hoe beroerder gaat.

U kunt dus wel aannemen, dat de stoffelijke situatie lang niet zo gunstig is, als zij lijkt. Voor degene, die nog contant zaken kan doen, is het niet ongunstig. Maar voor degenen, die voor de verkoop van hun producten zijn aangewezen op afbetalingen en wat er bij hoort, geloof ik toch wel te mogen zeggen, dat de naaste toekomst schokkende verrassingen zou kunnen brengen.

Geestelijk gezien ziet het er heel wat beter uit. Het zoeken naar vrede en naar oplossing, de aarzelend, maar toch hoe langer hoe meer aanvaarde verantwoording voor de onder-ontwikkelde volken b.v., de wijze, waarop men hulp verleent aan elkaar bij rampen enz. wijst er op, dat de wereld-éénwording een goede kant uitgaat.

De plannen voor een Europese Unie, een Verenigde Staten van Europa, zijn veel verder gevorderd in de geheime kabinetten van Frankrijk en Engeland, dan oppervlakkig zou worden aangenomen.

Eigenaardig genoeg zijn de Verenigde Staten op het ogenblik hier een remmende factor, terwijl bovendien Frankrijk in zijn evenwichts- en balanssel, waarbij de Verenigde Staten tegen Ruslan worden uitgespeeld, houdt ook deze nog stil. Toch zijn op vergaderingen van de U.N.O. deze plannen reeds onderling besproken door vele eerste ministers van verschillende landen. Zelfs is het mogelijk, dat in geheime bespreking, dit ook bij de komende conferenties van de Grote Vier, een belangrijk punt van de agenda zal uitmaken.

De wereld staat voor een periode van overgang; een overgang, die gemakkelijk wordt gemaakt, doordat de wereld een groot aantal nieuwe ontdekkingen heeft gedaan. Methoden om een betere landbouw-productie, een zakelijker verantwoorde landbouw-productie mogelijk te maken, leiden weliswaar in het begin tot een overvloed

van producten, maar aan de andere kant kunnen zij leiden tot een beperking van het landbouw-areaal en de daarvoor benodigde arbeid.

Uitvindingen op meer technisch gebied zullen o.a. de telecommunicatie in de nabije toekomst veranderen en het zou mij niets verwonderen, als binnen anderhalf of twee jaar wordt gesproken over de mogelijkheid om televisie-programma's van de Verenigde Staten te relayeren naar Europa; dit zonder dat er veel schepen worden gestationeerd en van schip tot schip wordt overgenomen, zoals, naar ik meen, het geval is geweest bij uitzendingen o.a. vanuit Engeland.

Wat betreft de chemie, is het interessant om de nadruk te leggen op verschillende nieuwe polyfineren, die plastics, die van buitengewone hardheid, van buitengewone voegzaamheid zijn en waarmee men nu op het ogenblik reeds als proef een aantal motoren heeft gemaakt, waarin geen metaal meer wordt verwerkt. Het produceren hiervan is betrekkelijk eenvoudig en men heeft zelfs een methode gevonden om zelfde eigenschappen in plastics te verwerven, zonder van petroleum-verval-producten gebruik te maken.

Technisch gezien zijn de ontwikkelingen dus zo, dat, gezien een vrede, die nog twee tot drie jaar duren zou, praktisch elk land in staat is, ongeacht zijn eigen grondstoffentoestand, al datgene te produceren, wat voor het bewaren van de levensstandaard en het garanderen van een redelijk levensonderhoud van zijn burgers nodig is. Ook dit is een zeer mooi iets, want hierdoor wordt de machtspolitiek, gebaseerd o.a. op steenkool, petroleumgebieden e.d. in waarde sterk achteruit geschoven.

Leuk is het om op te merken, dat ook vele experimenten met aandrijving, anders dan door petroleum-verval-producten op het ogenblik goede vorderingen maken. Kleinere electro-motoren, die op één enkele batterij-set een afstand van ongeveer 1400 km kunnen maken, behoren weliswaar nog tot de laboratoriumproducten, maar zullen toch ook waarschijnlijk in reeds meer praktische en niet alleen model-vorm in het komende jaar worden uitgevoerd. Dit zou betekenen een totale omwenteling in het wegverkeer.

Voor s tedenbouw zijn op het ogenblik ook weer nieuwe ontdekkingen gedaan en wij kunnen waarschijnlijk ook reeds in het komende jaar kennis maken met weer geheel nieuwe methoden van montagebouw, beter dan wat tot nog toe werd toegepast.

U ziet, wanneer ik al deze feiten tesamen neem, dat het beeld van de wereld een zeer eigenaardige is. Een vooruitgang op geestelijk gebied is te verwachten, een vooruitgang op technisch gebied behoort praktisch tot de zekerheden. Het dreigende oorlogsgevaar is op het ogenblik wel het meest belangrijke.

Natuurrampen, waar wij in het begin van het jaar reeds over hebben gesproken, zetten een aflopende cyclus voort, waarbij dus niet gerekend wordt van onze kant met buitengewoon grote rampen.

Wel met redelijke rampen, orkanen, vroege blizzards b.v. in Noord-Rusland en wat later ook ernstige stormen b.v. in Noord-Amerika tot de staat New-York toe. Maar dat zijn dingen van minder belang.

Ik geloof, dat wij de algemen wereldtoestand dus mogen kennis chetsen als over het algemeen gunstig zijnde. De verliezen aan restige, aan financiën, het veranderen van staatsbestuursvorm bij verschillende landen, het mislukken van wetten en de moeilijkheden, die in parlementen rijzen, wegn m.i. ruimschoots op tegen de nieuwe vorderingen, die de mensheid maakt in de richting van éénheid, éénwording en samenwerking.

Wij hebben een goede hoop, dat de komende jaren dan ook èn voor esoterische genootschappen èn voor kerken èn voor de mens als zodanig, een verbetering zullen betekenen.

Het vandalisme in het komende jaar, vooral van de jongeren, lijkt mij een factor te zijn, die ernstig kan worden. Jeugd misdadigheid lijkt mij een toenemend belangrijk iets te worden, niet alleen voor de Amerikaanse staten of voor Rusland, maar ook voor de andere democratieën in Europa. Hier echter is geen kruid tegen gewassen.

Dit is iets, dat door de tijd genezen moet worden. Wanneer wij er op kunnen rekenen, dat de jongelui, die op het ogenblik - nemen wij aan - 8 tot 14 jaar zijn, reeds een gezonde mogelijkheid hebben om andersdenkend en niet vandalistisch van directe aanleg en uiting in het leven komen te staan, mogen ook wij dit een gunstige factor noemen.

Ik geloof, dat ik U daarmee wel enige gevens over de wereldsituatie heb verschaft. Maar zijn er enkele dingen bij, die U bijzonder graag zouwt willen weten, dan wil ik U met alle genoegen ook daarover inlichten.

(Vraag over de mogelijkheid van oorlog binnen twee jaar).

De mogelijkheid van die oorlog bestaat m.i. reeds in October, November, maar zal dan nog niet aan de buitenwacht worden meegegeeld. Van spanningen, die tot oorlog kunnen leiden, meen ik reeds gesproken te hebben als een mogelijkheid in de buurt van December. De eerste jaren blijft die mogelijkheid zeer zeker bestaan en ik geloof niet, dat wij van een oplossing van de huidige oorlogsdreiging kunnen spreken voor het jaar 1966. Maar ik heb daarbij uitdrukkelijk vermeld, dat m.i. praktisch geen sprake kan zijn van oorlog, indien van een redelijk denken in de verschillende grote staten mag worden gesproken.

x Neemt U aan, dat dat in Rusland ook het geval zal zijn?

- Ik neem aan, dat op het ogenblik Rusland zakelijker denkt, dan b.v. Nederland of de Verenigde Staten. Een goed zakenman overweegt zijn risico en zal alleen dat risico nemen, dat hij dragen kan zonder daaraan onder te gaan. Geloof mij, de Russische regerende klasse is in dit opzicht veel zakelijker dan de Westering. En veel zakelijker dan de Westeringen denken. Dergelijke factoren spelen natuurlijk in Azië niet zo'n grote rol, maar ook daar geloof ik toch wel, dat de filosofie, die daar in de plaats treedt voor een groot gedeelte nog van het economisch en politiek nuchter denken, een redelijke beperking van geschillen zal maken.

Wat heeft U nog meer te vragen, mijne vrienden? (Stilte).

U heeft geen vragen meer?

(Vraag over India en Pandit Nehru. Of de mensen in India met zijn optreden ook vrede hebben).

De mensen zouden daar vrede mee hebben, als dergelijke figuren niet gelijktijdig geneigd waren dictatoriaal op te treden. Het geldt niet alleen voor Pandit Nehru, dat geldt ook voor Singhman Ree; dat geldt ook voor Peron en nog verschillende anderen. Velen van de figuren, ddäe het op het ogenblik het wel goed menen en goed bedoelen, kunnen niet nalaten zichzelf als de eerste burger en als de belangrijkste persoon in hun land te beschouwen. Deze beschouwing leidt tot een negeren van minderheden. Een genegeerde minderheid, die nog enige vrijheid overhoudt, heeft over het algemeen de neiging, om een agitatie te gaan voeren, die succesvol is, omdat zij gericht is tegen iemand, die resultaten heeft.

Het eigenaardige is, dat de afgunst zich altijd keert tegen hen, die iets bereiken; dat zij uitgaat van hen, die niets bereiken; dat de niets-bereikenden dan de resultaten, bereikt door hen, die iets tot stand konden brengen, meestal weer teniet doen. Dat gaat over de gehele wereld zo op alle gebieden.

Dus ik geloof niet, dat wij van India onstellende dingen moeten verwachten, maar eerder, dat het zijn ietwat hachelijke evenwichtspolitiek nog enige tijd zal trachten te handhaven. Of dat voor Pandit Nehru altijd gunstig zal zijn, valt te bezien. Ik geloof, dat hij in de laatste 1½ jaar in Azië reeds een deel van zijn populariteit verspeeld heeft, vooral bij de anti-communistische menigte.

x Maar hij heeft toch ook zijn verstand. Bestaat de mogelijkheid niet, dat hij dat inziet?

- Een mens, die het goed meent en het verkeerd doet in de politiek, lijkt op een zwerver, die zegt: "Ach mijn vriend, ben je koud? Ik zal een lucifer bij deze hooiberg houden, dan hebben wij een weinig vuur om ons te warmen". De ruïnes, die overblijven en de schuld

die wordt toegekend aan de zwerver, houden geen enkele betrekking of relatie meer met de oorspronkelijke bedoeling. Is er niets meer?

Dan kan ik U, indien het U interesseert - het is niet noodzakelijk, U kunt het rustig afwijzen - nog een vriend voorstellen, die zijn leven vaak met schrijven heeft gesleten en die misschien ietwat satyrisch van aanleg is. Als U voor een korte voordracht van hem nog interesse heeft, wil ik hen gaan doorgeven.

x Graag.

- Graag. Dan, misschien niet zo gaarne, maar toch dankbaar voor Uw gehoor en medewerking, neem ik afscheid van U en geef ik het woord aan de volgende spreker over.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden,

U heeft zich dan voor een korte wijle in mijn handen overgeleverd en de directie wijst dezerzijds alle verantwoording af. (Gelach). Na echter de keuze, die Uwer was en U mij gekozen heeft, meen ik mijnerzijds met vorstelijk gebaar U de koninklijke gunst toe te mogen staan te vertellen, welk deel van het menselijk of geestelijk bestaan U op mijn, misschien wat satyrische, wijze inderdaad belicht wilt zien. Heeft U enigerlei voorkeur?

x De mens in wording, wilt U daar iets over zeggen?

- Ik kan daar inderdaad iets over vertellen. Ik ben alleen benieuwd, of mijn stijl in staat is aan de bedoeling van Uw vraag tegemoet te komen, wat over het algemeen een vraag is, wanneer iets in wording is. Want alle wording wordt door bedoelingen bepaald. En de bedoelingen mogen nog zo goed zijn, de wording kan soms eigenaardige fouten vertonen. Zo is het dan ook gebeurd, toen het eerste proefmodel van de mens in productie werd genomen.

Gij begrijpt, er is een wereld van scheppende krachten en in de grote werkplaats van de Schepper werd aan een aantal engelen opgedragen om de mens alvast een redelijk model te geven. Zij hadden enkele proefmodellen gemaakt en die liepen inderdaad een geruime tijd op een enkele zonde. Dus wat dat betreft kon men tevreden zijn en men meende een redelijke paradijs-toestand met deze mens inderdaad te kunnen bereiken. Zo besloot men dan om, na vele proeven, de mens te gaan bouwen, zoals hij behoorde te zijn. En daar kwamen de grote moeilijkheden.

Over de voortbeweging was men het al heel gauw eens: een tweevoeter. Wat men niet had voorzien, was, dat de gekozen voetzoolvoering niet voldoende verhard genoeg was en weerstandskrachtig genoeg om niet onder uitwassen te lijden.

Deze uitwassen, herinnerend aan het dierlijk rijk, worden over het algemeen tegenwoordig zwaar vervloekt en "eksterogen" genoemd.

Ik geloof niet, dat er een ekster is, die trots is op deze benaming van een misvormde menselijk onderdaan.

Ook de handen gaven veinig moeilijkheden, tot het tot de constructie van de duim kwam. "Want", zo zei men "een mens heeft handen nodig om zich te kunnen handhaven, om te kunnen eten, maar", zo zeiden sommigen der constructeurs, "wij moeten deze mensen een duim geven. Want die duim is praktisch voor allerhand dingen.

Hij kan b.v. duimen drukken door iemand, die een examen ondergaat, want, gezien de constructie kunnen wij aannemen, dat examens een groot gedeelte van zijn leven zullen vullen, vooral wanneer hij in Nederland terecht komt". "Ja," zei een ander, "maar met een duim kun je grijpen en kun je vasthouden. Wij mogen aannemen, dat een mens met dergelijke ledematen uitgerust, op de duur de gewoonte zal krijgen om alles te grijpen, wat hij grijpen kan en te houden, wat hij heeft. Ik geloof niet, dat dat met een paradijs in overeenstemming is".

"Och", zeiden de goede constructeurs, "geef hem die duim. Misschien, dat hij kans ziet om zijn paradijstoestand een tijd lang vast te houden".

Ik geloof, dat de ervaring, als neergelegd in het bekende boekwerk, dat Adam en Eva beschrijft, heeft uitgewezen, dat het aanbrengen van de duim bij de mens een ernstige constructiefout is geweest.

Wat dat betreft, wanneer ik de wereld, zoals die op het ogenblik bestaat, zie, ontdekken wij zelfs nog meerdere constructiefouten, als b.v. het geven van ellebogen. Want zo wij ons bezighouden met het zakenleven en de politiek, merken wij, hoe ten koste van anderen veel met de ellebogen gewerkt wordt. Zij werden oorspronkelijk echter daarvoor niet gegeven, maar alleen om de armen op een redelijke wijze te kunnen bewegen. (Gelach).

Een ander punt, dat ook overweging vroeg, was de kwestie van de motor. Er waren enkelen, die voor een enkele aorta voelden. Zij zeiden: "Geef de mens één enkele ader, die voortdurend krimpend het bloed voortstuwt en hij zal zichzelf voldoende kunnen handhaven". Maar er zijn nu eenmaal mensen, die met het eenvoudige niet voldoende hebben. Die zeiden: "Een mens zal het hart altijd gaan zien als de zetel van het leven en dus ook de zetel van het gevoel". - Behalve kleine schooljongens, daar zetelt het iets lager, gelegen ongeveer ééngraad zuidelijk van het staartbeen -.

Maar aangezien over schooljongens bij dit eerste model toch nog niet werd gesproken, besloot men dan om een hart te geven, verdeeld in kamers. Uiteindelijk zijn het vier kamers geworden en dat is erg jammer. Want daarmee is ook het gevoelsleven van de mens in vier delen verdeeld, waardoor ook wederom bewezen is, dat deze opbouw-fout, deze constructiefout, een zeer ernstige kan zijn. De mens heeft n.l. één kamer in zijn hart volledig aan zichzelf gewijd. Een andere kamer heeft hij gewijd aan het bedriegen omtrent zijn hartstoestand, van de buitenwereld. Een derde kamer heeft de verdere afval van genegenheid, terwijl de vierde voor Zondag gebruikt wordt om in de kerk te vertonen. (Gelach).

U zult begrijpen, dat een dergelijke opbouw van het menselijk hart ook later zeer werd betreurd, maar aangezien men het model nu eenmaal in de handel heeft gebracht, moet men het handhaven, om te voorkomen, dat degenen, die vragen naar een dergelijk voertuig, in verlegenheid komen. Je kunt niet verwachten, dat een bewuste geest b.v. in een kangaroo gaat rondlopen, terwijl hij gewend is aan "mens". De gewoonte doet ook voor de geest zeer veel.

Men heeft dan ook het menselijk oog geschapen. De plaatsing van het oog heeft ook wel inderdaad enige moeilijkheid opgeleverd.

Ik herinner mij nog heel goed, dat bij de discussies, die daarover plaats vonden, er werd voorgesteld om de mens ook enkele ogen in zijn nek te geven. Waarop echter een ander beweerde, dat het verstandiger was om hem twee ogen in het gelaat te geven en hem daardoor enige sierlijkheid te verlenen. Zo werd dan de plaatsing van de eerste koplampen ter wereld bepaald door aesthetische overwegingen. (Gelach).

Het heeft echter wel weer enkele bezwaren met zich mee gebracht, want nu je geen ogen achter in je hoofd hebt, heb je kans, dat een ander je voortdurend in de nek ziet, zonder dat je het zelf merkt.

Ja, U ziet, waarde vriendin, het gaat niet helemaal de kant uit, die U bedoeld had. Dat is nu eenmaal mijn stijl.

Om kort te gaan: de mens is één wandelende constructiefout. Zelfs in deze constructiefout kunnen nog constructieve fouten optreden, die verbazingwekkend zijn. Want een wandelaar met een wandelende nier is wel een zeer eigenaardig verschijnsel in de menselijke wereld, wat toch schijnbaar voorkomt.

Zo hebben wij ook de kwestie van de maag. Een overladen maag is natuurlijk een zeer onplezierig ding. Men had dus een onmiddellijke los-beweging willen maken. Men nam echter aan, dat de mens verstand genoeg zou hebben, om niet meer te vragen, noch van de tafel, noch van het leven, dat hij onmiddellijk verdragen kon. Ook hier heeft men schijnbaar zich vergist en dus ook een gevaarlijk voer-

tuig geschapen.

Dat is hetzelfde met de blinde darm. Zij hadden dat ding met ogen moeten uitrusten, nietwaar?, dan waren menige chirurgische ingrepen de mensheid bespaard gebleven en was het inkomen van menige chirurg dan binnen redelijke grenzen gekomen, zodat hij zich niet zo over belasting-aanslagen zou behoeven te ergeren, als op het ogenblik het geval is.

Kort en goed, de opbouw van de mens heeft vele bezwaren ontmoet en de geest, die in de mens incarneert, heeft zich dan ook gerealiseerd, dat het huidige merk zeer zeker niet van bezwaren ontbloot is. De uitvoering in twee speciale modellen, Model-de-Luxe, ofwel Femina en het zware model hebben ook wel enige bezwaren opgeleverd, want het blijkt, dat soms iemand, die zeer zakkelijk aangelegd is als geest, rond moet rijden in een luxemodel en dus onmiddellijk wordt aangeslagen door zijn omgeving of omgekeerd. Echter zijn er sentimentele beweegredenen, die tot nog toe de wereld van incarnerende geesten belet heeft een ander voertuig te kiezen; zolang nog enigszins het voertuig "mens" tegevoel kan komen aan de geestelijke behoeften, zal men daarvan geen afstand doen. Want ondanks alle opgesomde bezwaren en constructiefouten biedt zeer zee er de mens ook aan de geest een zekere voldoening.

Wanneer je met een feilloos voertuig zonder enige fout een afstand hebt afgelegd, dan betekent dat geen grote voldoening. Maar als je met een mens dat hebt gedaan, wanneer je met een menselijk lichaam - laten wij zeggen - 20 à 30 jaren tijd zonder grote fouten hebt doorgereden, dan voel je je een werkelijk vorst.

Want U weet zelf, hoe alierhand kleine fouten gedurende het bedrijf kunnen optreden. Een lekkende radiator.....pardon, ik geloof een lekkende neus, nietwaar, een warmlopen van drift, een kleine explosieve fout, kortom al deze dingen als kleine fouten alleen reeds, kunnen het menselijk bestaan zwaar maken en een redelijk overwinnen daarvan is al buitengewoon goed.

Maar dan heeft het menselijk voertuig in een wereld, die rechts, dus ten goede, georiënteerd behoort te zijn, bovendien één zeer onaangename eigenschap. Er schijnen fouten in de besturing te zijn geslopen.

Wij nemen aan, dat de combinatie-tabellen van de hersenen niet helemaal juist zijn uitgevoerd, want waar het voertuig zich rechts van 's levens pad dient te bewegen, vertoont het een onweerstaanbare neiging om steeds naar links te gaan. Menigmaal komt daar een aanrijding plus brokken van.

Uw vraag, of beter gezegd "voorstel" om dus de opbouw van de mens te belichten, die kan ik, helaas, niet in een optimistische noot besluiten.

Er is sterk behoefte aan een nieuw model "mens". Maar er lopen op het ogenblik nog zoveel rare modellen rond, dat het de vraag is, welk dezer exclusieve typen uiteindelijk de eer zal genieten voorloper te zijn van een verbeterd type mens.

Wij nemen echter aan, dat in de constructie-werkplaats, waarin menige geest zich bezig houdt met hernieuwde opbouw van stoffelijke waarden, onder de welbekwame leiding voortdurend gedokterd wordt, inde hoop, dat eens de perfecte mens de stoffelijke banen dezer aarde zal kunnen betreden en daarop herscheppen datgene, wat hij eens door een eetlust plus een neiging om de verkeerde kant uit te sturen, tot stand heeft gebracht in het paradijs, n.l. het herwinnen van een paradijs, waaruit hij zichzelf heeft verdreven.

Deze korte beschouwing van de menselijke geschiedenis en de opbouw van het menselijk voertuig mogen misschien niet de feiten bevatten, die U interesseren, ik meen echter, dat het zeer leerzaam is,

Wanneer gij dus wederom eens een neiging krijgt om slecht gehumeurd door de wereld te gaan, denk een ogenblik na en zeg: "Kerel, begrijp het dan toch. Je hebt een defecte ontsteking".

Ofwel: "Maak je toch niet zo kwaad. Je bent een beetje heet gelopen. Blijf maar even stilstaan. dan koel je wel weer af!"

En zo moge deze betoging dan ook tevens enigszins dienen als handleiding tot het veilig verkeer in het leven, opdat de mens, geen ongelukken makende, zijn einddoel moge bereiken.

Het is mij overigens een genoegen U mede te delen, dat voor afgedankte voertuigen voorlopig nog parkeergelegenheid genoeg aanwezig is, terwijl voor het welzijn van de passagiers ten allen tijde gezorgd wordt door dezelfde firma, die de voertuigen ter beschikking stelt. Ik dank U voor Uw aandacht.

Goeden avond.

--o-o-o-o-o-o--

Goeden avond, vrienden,

Dat was dan waarschijnlijk een onverwacht licht betoog, dat U overigens aan Uzelf te danken heeft. Wij zullen echter thans even gaan overschakelen van de - laten wij zeggen - lichtere zijde naar de ernst.

Wij zullen deze avond gezamenlijk gaan besluiten met een meditatie. Een meditatie, waarvan Uzelve het onderwerp moogt opgeven. (Stilte). Geen voorkeur? In dat geval zal ik zo vrij zijn om zelf een onderwerp te kiezen. (Gaarne).

Ik zou willen mediteren met U over de:

G O D D E L I J K E R E C H T V A A R D I G H E I D

Er is een Goddelijk Recht, dat alle dingen steeds beheerst. Wij kennen het als een Goddelijke Wet en kunnen niet ontkomen aan de vele krachten, die ons altijd weer dwingen in de paden, door de Goddelijke Wil voorbeschikt, te gaan. Wij voelen ons vaak gedwongen om Goddelijke Daden te ontkennen in ons eigen wezen.

In ons is vaak een verzet tegen de wetten, die ons binden en wij voelen ons soms de slachtoffers van een leven, dat ons aan bepaalde waarden gebonden en geklonken heeft. Wij vragen ons dan af: "Hebben wij een vrije wil?" Wanneer een echo uit de eeuwigheid ons antwoordt: "Ja, Uw wil is vrij", dan vrezen wij, dat een rechtvaardige God de grote onrechtvaardigheid zal begaan ons te veroordelen voor de fouten, die wij maakten, krachtens Zijn wereld.

Maar God is rechtvaardig. En rechtvaardigheid betekent, dat God U niet veroordelen kan, voor hetgeen door Zijn Schepping in U tot stand kwam. God zal U dus niet oordelen of veroordelen, omdat gij in Zijn wereld, in Zijn wezen zelfs leeft.

Wat is dan de werkelijkheid van een Goddelijk Recht en van een Goddelijke Rechtvaardigheid?

God oordeelt niet. Zijn wetten, die ons leven leiden en ons binden binnen bepaalde lijnen, zijn in zichzelf: oordeel en rechter. Want zodra wij trachten ze te overschrijden, dan vinden wij onszelf geconfronteerd met een Kracht, Die door onze wil niet kan worden opgeheven. In de strijd scheppen wij dan voor onszelven de straf, voor onszelven het oordeel. De zelf-opgelegde straf zullen wij uitboeten, totdat wij ons realiseren, dat het niet God is, Die ons deze heeft opgelegd. Daarna zijn wij vrij om verder te gaan.

Er is geen ogenblik in het bestaan, in het leven, dat God als oordelende Kracht optreedt. Want God is rechtvaardig. In Zijn Rechtvaardigheid kan Hij geen oordeel uitspreken tegen Zijn schepselen, die van Hem, Zijn Wetten en Zijn Wezen afhankelijk zijn. Hij is mede aansprakelijk voor alle dingen.

Zo zegt de Vader: "Goednoch kwaad zijn er in Mijn ogen, maar oordelen zal een ieder zichzelf, omdat hij, zichzelf oordelend, in Mijn Recht en Mijn Rechtvaardigheid zal voldoen aan zichzelf".

Wanneer wij dit weten, wanneer wij dit begrijpen, dan kunnen wij door voor onszelf te leven als mensen, die goed zijn, als geesten, die voldoen aan hun bestemming, vrij zijn van elke straf. Wanneer wij de Goddelijke Wet erkennen, dan kunnen wij onszelf voeren tot het laatste oordeel en onszelven rein bevinden en binnengaan in de lichtende wereld, want Gods Rechtvaardigheid geeft ons allen gelijke mogelijkheid, geeft ons allen de zekerheid, dat wij uit Hem geboren, eens tot Hem zullen kunnen terugkeren.

Want ook dit is ons recht: terug te keren tot de Bron, waaruit wij gegaan zijn. De wijze, waarop wij zullen terugkeren en de tijd, wanneer bepalen wijzelf in ons leven en strijd, de wijze, waarop wij het doel van ons leven in onszelf stellen en deze doelstelling volgen met al onze gedachten.

Zo zijn wij dan - dank zij Gods Rechtvaardigheid - uiteindelijk rechter, beul en misdadiger tegelijk. In dit eigenaardige recht wordt de waardigheid gevonden, die ons behoeden kan voor een hernieuwd overtreden van een Wet, die uit God werd geboren, steeds klaarder wijzend het pad, dat wij moeten gaan, tot ons bewustzijn in staat zal zijn - indien het wil - de fouten te vermijden en de Goddelijke Volmaaktheid te bereiken.

Hiermede, mijne vrienden, zullen wij deze bijeenkomst besluiten.

Ik dank U voor Uw aandacht.

Goeden avond.